

Husk din kildekritik

Var slottet mon allerede så smukt dekoreret med farvestrålende lofter og mønstre? Eller hører de måske en anden tid til?

1584

Dronningen

- og papegøjen

Den metallisk klingende lyd af håndværkernes hamre og mejsler blander sig med mågernes skrig og tjenestefolkenes stemmer i **Dansesalen**¹. **Hofmesterinden**² lader sit blik feje ud over de lange rækker af veldækkede borde, før hun læner sig ind i vindueskarmen og lukker vinduet.

Byggeriets lyde forsvinder, og hun ryster veltilfreds et af **stoftapeterne**³. Støvet hvirvles op og danser kortvarigt i solens skarpe stråler – farver lokalets smukke kunstværker i en endnu dybere rød end sædvanlig.

Beate Clausdatter Bille nikker tilfreds hen for sig. Man kan sige, hvad man vil om den opblæste **flamske**⁴ arkitekt, der har stået for slotsbyggeriet i de senere år, men Antonius von Opbergen vil for altid blive husket for sine gode idéer. Slottet tager sig både enestående ud i den nye gyldne sandsten fra Skåne. Frederik II og **Dronning Sophie**^{*} vil endnu en gang blive genstand for Europas blikke.

Dansesalen¹

Den store balsal på Kronborg Slot

Hofmesterinde²

Den øverste i hierarkiet over Dronningens tjenestefolk

Stoftapeterne³

De vævede stoffer, som man i tidligere tider hængte for vinduerne for at holde på varmen i de ofte meget kolde slotsgemakker.

Flamsk⁴

En person fra Belgien.

Når hendes søn, den verdenskendte astronom og alkymist Tycho Brahe, ankommer til dagens fest, vil det være til et anderledes sted, end han besøgte for år tilbage. Middelalderborgen er væk, og Helsingør er ikke længere en lille flække. Den er en købstad. Midtpunkt for Østersøens skibe og et væld af handlende.

En passende ramme for en videnskabsmand som ham, tænker hans mor og smiler, da hun retter på en af de farverige fuglefjer, der ligger ved siden af tallerkenerne, og som senere på aftenen vil blive brugt til at kildre de **adelige**¹ ganer, så de kan kaste nogle af de overdådige retter mad op og gøre plads til mere. Tænk, at hendes søn er blevet så berømt, at han har fået sin helt egen plads ved hoffer verden over!

"Beate! Beate ... Er vi ved at være klar? Jeg får nok brug for lidt ekstra hjælp, og Polly hér har brug for lidt sukker. Hun skal jo også vide, at det er en stor dag i dag. At Kronborg endelig står klar – at de sidste ti års slid er ovre, og at 'Krogens' kolde, fugtige mure endelig er væk".

Adelige¹

Personer af kongeligt eller ædelt blod, der ejede godser.

*Kan du huske, da vi
ankom, mint lille Soffye?
Kan du huske Krogens høje,
røde ringmure, skjoldehullerne
i brystværnet, kulden, der greb
efter os, selvom kaminen
buldrede, og fugten ..., fugten,
der drev af væggene?*

Den unge dronning trækker vejret og løfter fingerens grønne papegøje op mod sine læber. Kysser den blidt i fjerene. Fuglen ryster sig og puster fjerdragten op.

"Er hun ikke skøn? Ihh, det er nok den bedste gave, Frederik har givet mig. Ved du, hvor han, prinsesse Anna og Christian er henne? Jeg synes, jeg hørte noget om, at de ville komme ind til mig, før gæsterne kommer."

Sophie går hastigt ud af dansesalen, og Beate følger besværet efter. Ud i lyset, der nu flimrer stærkt og **ubønhørligt**¹. Hun misser med øjnene og retter på de grå lokker.

Ubønhørligt¹

Uden nåde – og ikke til at ændre.

Kronprins²

Den ældste søn i kongefamilien – ham der skal arve tronen efter sin far: Kongen.

Mint Soffye³

Kælenavn for Dronning Sophie.

"Jeg mener, at jeg så Hans Majestæt og den lille **kronprins**² gå denne vej," siger hun og bliver afbrudt af en høj latter og en buldrende stemme.

"**Mint Soffye**³! Mint Soffye! Hér er du min ven! Har du set, at de er ved at være færdige? Mit slot Soffye, mit smukke slot passer nu til min smukke hustru ..."

Den festklædte konge rækker ud efter sin unge dronning, der netop har sat sig i en af vindueskarmene. Hun ler højlydt, da hans fingre lukker sig om livet på hende, og hans arm trækker hende tæt.

"Kan du huske, da vi ankom, mint lille Soffye? Kan du huske Krogens høje røde mure, kulden, der greb efter os, selvom kaminen buldrede, og fugten... fugten, der drev ad væggene? Kan

du huske ›**palatiet**¹‹, der slet ikke kunne huse så mange gæster, som vi nu byder velkommen i aften? Kronborg er en realitet. Det står stærkt på ›Krogens‹ kronede fundament!”

Frederik 2. hiver sin dronning ud på gulvet, drejer hende rundt, så den grønne papegøje skræppende flyver op og kort efter lander på det kolde trægulv i et væld af strittende fjer.

Beate bukker sig besværet ned og samler fuglen op. Hun er stadig ikke helt tryk ved dens skarpe næb og benede klo. Polly er en **eksotisk**² fugl fra fjerne egne. Smuk, men utilregnelig. Farverig, men uhyggeligt stirrende.

Beate holder den ud fra sig i strakt arm. Går langsomt hen mod fugleburet, der har sin faste plads et par meter længere nede ad gangen.

”Ej, Frederik ... Du har drukket. Lad nu være! Ikke så voldsom! Hvor er Christian?”

Sophie dasker efter sin mand, der blot trækker hende endnu tættere til sig og snurrer dem rundt i et virvar af flæser og knitrende silke.

Palatiet¹

En stenbygget og meget smuk bolig inden for murene af en borg. Ordet ‘palads’ kommer derfra.

Eksotisk²

Fremmedartet og spændende.

”Christian. Lille Christian. Kronprinsen sidder hos **hovmesteren**¹. Ved Guds nåde bliver han bedre til at skrive end sin far. Jeg kan ramme en buk på flere hundrede meter, kan vinde slag mod alskens fjender og lokke adelige til disse kolde egne, men tæmme de djævelske skrifttegn, det kan jeg ikke”.

Kongen bemærker med ét Beate henne ved fugleburet.

”Åhh, Beate ... Beate Bille Brahe ... din søn kommer i dag – og vi glæder os sådan til at se Tycho, gør vi ikke? Høre, hvad nyt han bringer med sig fra **Uranienborg**², lyder hans røst før han klapper i hænderne og smiler.

”Tænk at han fandt en ny stjerne og forseglede vor skæbne ... En Stella Nova ... Det største under, der har vist sig i naturen siden verdens skabelse – og så i samme år som vores bryllup!”

Hovmesteren¹

Den øverste tjener i en husholdning. Ham, der styrer gruppen af tjenestefolk - sørger for at alting forløber rigtigt og gnidningsfrit

Uranienborg²

Tycho Brahes slot på øen Hven.

Positur³

En måde man står på - en position som kroppen udfører.

Den glade konge blinker til Beate og vender sig igen mod sin dronning.

”Med dig ved min side, mint Soffye! Min egen lille Stella Nova. Stjernen har talt, og Himlen har velsignet os med otte børn, en tronarving og et slot, der nu kan tåle alverdens kugler. I aften skal kanonerne buldre. Vi skal skåle og takke Gud for alle hans glæder.”

Fiktion, baseret på virkelige hændelser fra 1500-tallets Kronborg Slot

Bemærk, at Sophie er portrætteret på baggrund af det slot, hun rent faktisk endte med bo i efter årevis af istandsættelser og smukt malerarbejde – og altså en hel del år efter denne historie og især udtænkt og gennemført af hendes søn, den senere Kong Christian 4. Hun står ligeledes i samme **positur**³ som en meget senere Dronning Sophie, der også elskede pappegøjer, nemlig Frederik 3.s Sophie Amalie, der altid insisterede på at blive malet med sin fugl i hånden.